

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 46

W ŚRODĘ DNIA 10 CZERWCA 1861.

Z Wiednia d. 3. Czerwca.

J. C. K. M. raczył najtąskawiej przez swoje najwyższe własnoręczne pismo tajnego konsyliarza, wiceprezydenta w radzie nadwornej w wydziale górniczym i mennicznym, Jana Begumita hrabię Stampfera, oszczędzić dni życia jego z przyzwolitą pensją, po 49 letniej służbie na wszystkich tego rodzaju miastach i urzędach wiernie i gorliwie odbytey, z chęcią pomnożenia dochodów skarbu Arcyksiążęcego domu, gdzie i jego nawet przodkowie znajdowali się, od służby uwolnić. — J. C. K. M. raczył umieszczonego w radzie nadwornej wojennej przy wydziale sprawiedliwości konsyliarza nadwornego Weebera przez wzgląd na jego długoletnie gorliwe i użyteczne zasługi, tudzież na późny wiek, od dotychczasowej służby uwolnić, i na jego miejsce dotychczasowego audytora leytaanta Hietzinger przez wzgląd na jego szczególniejszą gorliwość i znajomość manipulacyi w odbywanej służbie aktualnym konsyliarzem nadwornym przy pomienio-

nym wydziale sprawiedliwości najtąskawiej mianować. — J. C. K. M. przez swoje najwyższe dekret pod d. 26 Maja r. b. wakujący urząd konsyliarza forum nobilium niższej Austrii, po podwyższeniu Ignacego Menshongen na wiceprezydenta forum nobilium niższej Austrii, i przesła sędu kupieckiego i wełnowego w teyże prowincyi dotychczasowemu tamtejszemu protokuliście przez wzgląd na jego 12 letnie zasługi ofiarować raczył. — J. C. K. M., raczył nadwornych wojskowych koncepistów Rafała Kiese Welter, Fryderyka Mastyacyc i Karola Pidoll nadwornymi wojskowymi sekretarzami najtąskawiej mianować. Będą oni pod dyrekcją C. K. prezydyalnego państwa nadwornego konsyliarza Fasbend do prezydyalnego biura Arcy Xcia Karola przydani. — Podług własnoręcznego J. C. K. M. pisma do kancelarza najwyższego czesko-austriackiego hrabi Łazanckiego pod d. 9 Maja, Filip Wildburg darował skarbowi szybę swoją zstętą w ziemi Siedmiogrodzkiej zwaną St.

Danieli, na którą wyłożył 29,000 ryńskich. Państwo Nagyag przesłało także najpokorniej 6 wielkich, a 18 małych kul złota w wartości 1652 ryń. 58 kr. na opłacenie długów krajowych. Te patriotyczne dary były od J. C. K. Mci z najwyższym ukontentowaniem przyjęte. — Dnia 4 Maja hrabia Teodor Batyany na miejscu od rządu pozwołonym w Florydsdorfie położył kamień węgielny na zbor, i z tej okoliczności nie tylko na wszystkich w tej małej wiosce obchodzonych uroczystościach znajdował się, ale nadto iako dobrodziej pokryć go dachem swoim kosztem obiecał.

Z Brynu d. 3. Czerwca.

Podług ostatnich wiadomości nadeszłych od tureckich granic, czynią Turcy przygotowania do wojny w Bośni, i zastałaią swe twierdze obozami. Tym czasem w Konstantynopolu stara się Porta przez sąsiedztwie jedno przyjaźne mocarstwo o pokój z Francją.

Listy od tureckich granic pod d. 21 Maja donoszą o zdarzeniu okropnym w Konstantynopolu zasłłem. Pozwołono posłowi rofsyyskiemu obezryć ciekawości i zabytki starożytności w głównym meczecie (w hywszym kościele S. Zofii.) Rofsyyski poseł wszedł tam właśnie podczas nabożeństwa tureckiego z swoją żoną i swią, w towarzystwie hiszpańskiego posła, który miał przy sobie swą córkę. Pospolstwo znajdujące się w meczecie obruszone, iak mówią, że poseł przeciw zwyczajowi Turków wprowadził do meczetu kobiety, (*) rzuciło się do niego,

znieważyło go, wraz z będącym z nim hiszpańskim posłem, kiiami; rofsyyski ieden maior został ranny, a sam rofsyyski poseł ledwie potrafił się do swego mieszkania ucieczką ratować. Skoro dowiedziano się w dywanie o tym zdarzeniu, miaoister zagranicznych związków (Reisefendi), udał się osobiście do rofsyyskiego posła, dla zagodzenia tej sprawy w dobry sposób, lecz poseł nie chciał w żadne w tej mierze wchodzić umowy.

Belgradzki basza odebrał z Konstantynopola w podarunku 60 workow pieniędzy, czyli 30,000 piastrow, przepyszny pałasz i futro, wraz z pochwalnym fermanem, przez który wyniesiony jest na Begerbeia. Z resztą zapowiedziano mu w tem fermanie, iż spodziewaią się, że będzie daley dystengwował się w posłuszeństwie dla Porty, aby przeto werbował iak najprędzey woyska bez względu na żadną religią i gotował się do marszu. Przy ogłoszeniu tego fermanu dano z armat ognia na wałach Belgradu.

Wkroczenie Francuzow do tureckiej Dalmacyi, iest w tamtejszych okolicach za nie wątpliwe miane, i moiemaią, iż nieutraciłby zakładu, ktoby utrzymywał, że Pasman Oglu będący dotąd zagadką, wkrótce oświadczy się teraz publicznie stronnikiem Rzepltey Francuzkiej. Rozchodzi się także pogłoska, że dywan chce zerwać związki z Anglią.

Metropolita Karłowicki na prozbę swych rowoowiercow w Belgradzie przyjął 13 letniego syna zamordowanego tam przed nieiakiem czasem biskupa grackiego

(*) T. eckie kobiety bywaią także na nabożeństwie, ale na zakratowanych chorach, a poseł wszedł z nimi razem do meczetu, co zapewne obraziło Muzutmanow.

na ednkacją, który się dosyć wczesnie w kraj austriacki schronił. — Nakoniec nadeszły listy z Konstantynopola pod d. 25 Kwietnia; te potwierdzają osadzenie Damietty i Rozetty przez Anglików, tudzież opasanie Alexandryi. Przy odejściu depeszy z Egiptu W. Wezyr stał już z swą armią przy El Arisch, a przedoią jego straż w Raschid. Przed opasaniem Alexandryi wezwali ją Anglicy do poddania się, lecz Francuzi odrzucili wezwanie, równie iak nastąpiony potem szturm odparli. Jenerał Melou proponował dla Alexandryi zawieszenie broni na 4 tygodnie, ale Anglicy wiedząc od zbiegów, że prawie wszystkie domy tam uskokowane są przez ich ogień, i że się oiedługo potrafi trzymać, nieprzyjęli go przeto. Anglicy mieli także pod ów czas wiadomość, że 7000 ich rodaków wysiadło do Suez, i z floty Gantheuma 7 okrętów zabranych przez ich okręty zostało.

Z Genui d. 6. Maia.

Komisya wyznaczona do ułożenia konstytucyi nie mogąc się zgodzić niezdała rapportu który dnia wczorayszego uczynić miała konsulcie prawodawczej; ta postanowiła odnowić i zmniejszyć do 5 liczbę członków tej komisyi; wybor padł na obywatelów Quattara Durazzo, Celesia, Asaretto, i Ferreri. Mówią, że prezydent zachęcał tę nową komisją do iak najprędszego ułożenia projektu konstytucyi nie dla rzpltey Genueskiej, lecz dla rzpltey Liguryjskiej.

Podług świeżo nadeszłego rozkazu z Paryża załoga francuzka w Genui ma opuścić to miasto. W rzpltey Liguryjskiej z woysk francuzkich niepozostanie tylko 3 półbrygady każda od dwóch batalionów

które w Wado, Spezzia i Gvi na załogach stać będą. Jenerał dywizyi kommanderujący woyskiem tem główną kwaterę mieć będzie w St. Pierre d' Arena, a dwaj jenerałowie brygady pod jego rozkazami w Spezzia, i Albengo. Jenerał dywizyi rozkazy odbierać będzie nie od jenerałakommanderującego armią Włoską, lecz prosto od ministra wojny z Paryża. Artylerya twierdzy Sawonoy do Wado przeprowadzoną będzie. Zamki St. Remo i Vintimille zburzone zostaną. Woyska francuzkie mieć będą jednego najwyższego kommissarza i z kommissarzów wojennych, lecz liwerantów francuzkich niebędzie. Ligurya wszystkich przedmiotów dostarczy do utrzymania tego woyska.

Z Neapolu d. 2. Maia.

Na dniu 28 p. m. ogłoszono tu odezwę którą jenerałny dyrektor policyi donosi, iż depesza od Króla Jmć zgodna z depeszą Xoją następcy którą poprzedniczo odebrał przez bilet kawalera Aktona nakazuje mu aby ogłosił w stolicy: „Ze gdy ratyfikacya traktatu pokoju zawartego między Królem Jmć i rzplżą Francuzką już nastąpiła i gdy dawniejsze związki, dobre porozumienie i przyjaźń które przedtym pomiędzy obiema mocarstwami zachodziły, szczęśliwie znówu przywrócone zostały, J. K. M. rozkazuje i chce aby tak przyjemny wypadek, który pehstawom berłu jego podległym spokojność przywraca, był ogłoszony z wszelką w takowych zdarzeniach zwyczajną uroczystością i aby świat cały wiedział, że gdy wojna ustała już między obiema państwami, wszelka przeto niechęć i nienawiść przeciwko Francuzom powinna ustać, a osoby tego narodu tegoż obchodzenia się z sobą, iak osoby innych

przyjacielskich narodów doznawać powia-
ny. Procz tego J. A. M. rozkazuje aby
po wszystkich kościołach w stolicy, a naj-
szczególniej w kościele katedralnym śpie-
wano *Te deum* i aby na placu przed tym
kościołem w przyzwolonej liczbie zgroma-
dzone wbyskotrzyrazy ognia dało, tudzież
aby z armat po twierdzach trzy razy wy-
strzelono, nakoniec aby miasto przez trzy
po sobie następujące dni oświecone było. „
Stosownie do tej odeszwy uroczystości w
tej stolicy przez dni trzy trwały. — Woy-
ska francuzkie w liczbie 15 tysięcy dystry-
kta Otrante i Tarente w najlepszym po-
rządku zajęły żadnego z strony mieszkań-
ców niedoświadczywszy oporu.

Z Londynu d 19 Maia.

D. 15 t. m. wieczorem armaty w Do-
wrze dały się słyszeć, i we wszystkie dawo-
ny uderzono. Rozeszła się była pogło-
ska, że Anglicy zdobyli Alexandryą i że
armia francuzka w Egipcie kapitulowała;
lecz się dotąd nie potwierdza. Otaki te
radości nastąpiły jedynie na wiadomość o
krwa wev, lecz korzystny dla nas bitwie
na dniu 21 Marca w Egipcie, tudzież z po-
wodu zwycięstwa Abukir. Ostatnia urzędow-
na wiadomość o Egipcie, jest w depeszach
Seryjskich, z których gazeta dworska so-
botaia mi-ści w sobie następujący w-ątek:
"Z wiadomości tego rana od majora Hil-
loweya odebranych pod datą 20 Marca z
obozu W. Wezyra z Giza pokazuje się, że
na dniu 18 1000 assyatyckiej iazdy wyru-
szyło naprzód z tego obozu, a natajutrz
i po iazdy arabskiej za niemi się udało.
Korpus ten przednią str-ż czyniący będzie
zostawać pod rozkazami baszy Tahira. Po
przybyciu swoim do El Arisch zatrzyma-
ją się tam przez 2 dni, pokł nie nadciągają

Mahomet basza z znaczniejszym oddziałem
armii, przynajmniej 5000 ludzi wynoszą-
cym, poczem Tabir postąpi ku Cneh.
Jest życzeniem W. Wezyra aby te 2000
iazdy złączyły się z wojskiem angielskiem
skoroby tego zażądał generał kommanderują-
cy. Nie mniej się także zapewniam, że
Dżezar basza poprzestął wszelkich niechę-
ci, i wystął 5000 swolego woyska na
wzmocnienie wezyrowskiej armii, dla wy-
pędzenia nieprzyjaciela. Pierwszy oddział,
który się stoczył z armią turecką wynosi
450 ćwiczonej iazdy. Inne potem oddzia-
ły tamże poszły. „ List prywatny jednego
angielskiego officvera pod d 7 Kwietnia z
obozu przed Alexandryą zamyka co nastę-
puje. " Po bitwie d. 21 Marca zacięliśmy
znowu nasze stanowisko natajutrz z rana,
a teraz zajmujemy część okolicy, a któ-
rey nieprzyjaciel formował swe linie. Nic
dotąd jeszcze nie przedsięwzięto przeciw
Alexandryi, i jak sądzię, oczekują zapew-
nie na skutek wyprawy przeciw Rozecie;
wypadek tej zad-cyduie los Alexandryi, i
podobno uchylili się potrzeba niebezpieczeń-
stwa ataku. Największą Alexandryi ob-
roną są dwa mocno ufortyfikowane wigo-
rza; dotych jedna tylko zrobiona prowa-
dzi droga, a ta jest potężnie obsadzona
wojskiem. Sydney Smith dowodzi częścią
wyprawy przeciw Rozecie. Regiment Kró-
lowy, wszyscy wysadzeni Turcy i żołnie-
rze morscy znajdują się przy nim. Jeżeli
ta wyprawa pomyslnie poydzie, na ów-
czas pomknie się on Nilem do Kairu, do-
kąd także W. Wezyr z swoją armią wy-
ruszył. Mamy niezawodną wiadomość, że
część woyska jego już do Egiptu wtracy-
ła, i aż do Bardenader postąpiła. W Sa-
lechich znaczny oddział stoi Francuzów.

Krałowcy powstała wszędzie, i kupią się do armii tureckiej. Słyszymy o przybyciu 5 do 600 Szepców na czerwonym morzu, wiadomo stali, czyli już na ląd wysiedli. Wiadomość tę tylko przez Kafir odebrać będziemy mogli, czemu Menou usilnie przeszkadzać będzie. Trudność dostania Alexandryi inaczej jak tylko przez głód, poddała myśl zatopienia całej okolicy; ale że nasze korpusy zostałyby przez to od osobnione, zaniechano więc tego projektu. Z Smery otrzymaliśmy za ceną dość koni, i jazda nasza, która dotąd gości ich tylko miała, już jest cała na koniach. Jazda francuska jest wyborna, obroty jej tak są szybkie i doskonałe, że nie podobnego nie widział. Piechota jednak nasza przewyciężyła białą, którą względem tej jazdy w nią wzmowiono. Arabowie o nasz interes nader są gorliwi, i dostarczają nam wody, chociaż ich wielu generał francuski kazał rozstrzelać przed wojskiem, i wstytkim zagroził podobną karą, którzyby poymani byli. — Drugi list datowany pod żegłem na okręcie Saifsure na stanowisku przed Alexandryą d. 7 Kwietnia jest w następujących wyrazach. — „ Siła nasza morska składa się z okrętów: Pioruniący, Tygrys i Ajax od 80, Nortumberland, Swifsure, Kent, i Montaur od 74, a Stateli od 64 armat, oprócz wielu pomniejszych statków. Niedawno powróciliśmy tu, gdy potężne wiatry zaledwo nam pozwoliły oddalić się od brzegu, i okazały nam niemożność zupełnej blokady portu. Trzy pięćce Tureckie linowe okręty za mocnym wiatrem wpadły do portu. Turecką flotą strzeżono naszego konwoju w Abukir. Tak blisko Alexandryi stoimy że przez saktę możemy rozpoznawać szylwachy. Od d. 21

Marca między forpoztami największą gęstość zachodzi. Półkownik Abercromby pisze z głównej kwatery, że podług wyznania jeńców Francuzi przykręcają sobie załogowanie w Alexandryi, i tylko się utrzymują w nadziei rychłych posiłków. „

Spodziewamy się że lordowa Abercromby zostanie Baronową państwa. Część eskadry Pophama d. 12 Lutego rzuciła kotwicę przed przyładkiem dobrej nadziei. Wśródzie tam na okręty 61 regiment. Przeznaczenie jej nie jest wiadome. Mówią jednak że morze czerwone, albo wyspa francuska najpewniej celem wysłania jej będą. Alexandrya dwa razy już do podania się wzywana była, ale aż do d. 8 Kwietnia żadney Francuzi nie dali odpowiedzi. 1200 Francuzów i 400 koni po bitwie d. 21 Marca Anglii pogrzebli. — Rany generała Abercrombiego dopiero w ten czas rozstrzeżono, gdy już omdlały spadł z konia; gołęb jego był także od kul karabinowej przeszyty. — W bitwie d. 21 Marca Sydney Smith w tureckim stroju przeciezdzał się tu i owdzie szukając generała Menou. W bitwie tej grenadyerowie Bonapartego 32 półbrygady, którzy we włoszech niezwyciężonych zyskali nazwisko, pierwsza Anglików uderzyli, ale od 42 regimentu sgoralów powiększney części złożonego wycięci zostali, i takżwana ich niezwyciężona chorągiew zdobytą do Londynu przywiezioną została. Totrum swyciężkie ma na przysłość, jak słychać, co rok na rewii w dzień imienia królewskich być wystawiane. Chorągiew tę wiceray do kancelaryi lorda Hobarta zaniesiono. Jest ona mocno podarta; są na niej także ana-

ki konsularne wyszłyte. — Oficyer francuzki, który niosł niezyciężoną chorągiew, został rozstrzelany w skutki. Kolledzy jego półbrygady bez najmniejszego wystrzału nacierali na nas z bagnietem. Jenerał Abercromby przez ciąg swej służby nigdy żadney nie odebrał rany. Był on kommandantem woysk w Szkocyi, i kawalerem orderu podwiązki. Drugi regiment dragonii, którego on był właścicielem, otrzymał teraz jenerał leytnant Dawid Dundas. — Mowiono nayprzed że zwłoki Abercrombiego na fregacie Flora, która depesze jenerała Hutchinsona przywiozła, przybyły do Portsmouth, teraz zaś zapewnią, że je zawieziono do Malty, i tam w grobie W. Mistrzów pochowano. — D. 26 Marca podług gazety dworskiej, kapitan basza z 3 liniowymi okrętami i oddziałem wojska przybył pod brzegi Egiptu, a nazajutrz jeden vice admirał turecki z nim się złączył. Jenerał Hutchinson teraz dowodzi wojsk naszych w Egipcie, jest synem bywszego sekretarza stanu Irlandyi, bratem hrabi Donoughmore, i członkiem parlamentu z miasta Korku. — 1500 ludzi wojska naszego, którzy w różnych bitwach w Egipcie ranni zostali, przysiali już do zdrowia, i do swych korpusów powrocili. — Do Egiptu ma niezwłocznie iesczce 8000 wojska popłynąć. Podług niektórych doniesień jenerał Menou z znacznym korpusem osobliwie jazdy znajduje się w okolicach Kairu dla odparcia W. Wazyra. Anglicy już byłiby się wgłąb Egiptu przedarli, gdy by nie byli przymuszeni głównych sił swoich przed Alexandryą trzymać. — Podług gazety ministeryaloy, Francuzi mieli stracić w bitwie 21 Marca 7 jeneratów tak rannych jako i rannych: mówią także, że

dezercya nadzwyczajna w woysku francuzkiem w Egipcie panuje; jenerał Moore w 4000 ludzi ma być ku Ramanich wysłany, dla zaięcia Delty, a admirał Warren z 7 liniowych okrętów pod Alexandryą przybył. Wielu iednak o tem wszystkim powątpiewa.

Dzisieysza gazeta dworska donosi o wyniesieniu lorda Nelsona na podhrabiego państwa z tytułem: "Podhrabi od Nilu., — Podług nayswieższych wiadomości basza trypolitański rozpoczął już kroki nieorzytacielskie z stanami północney Ameryki. — Pomimo wielkiego dowozu wczoray cena zboża podniosła się do 15 szylingow kwarter. — Słychać, że w Portugalii niedostatek zboża panuje, i że rząd ma go tam wywozić. Nowy portugalski ambasador kawaler Lima przybył do Londynu. — Spodziewamy się tu powrotu eskadry Kaldera z Indyy zachodnich. — Dwadzieścia siedm beczek talarow hiszpańskich fregata Surprise tu z Jamaiki przywiozła. — Dzienniki nasze mówią, że wydano rozkazy opuszczenia Minorcki, gdyż po zaięciu Malty posiadłość ta mniej ważną się stała, a załoga tameczna 1800 ludzi popłynęła do Egiptu. — Listy z Ameryki donoszą, że tam skarżą się na niestusne napaści, które korsarze angielscy okrętom amerykańskim czynią. Jakoż obelczność ta przez szczerą gołną przesłstwo prezydenta już kongresowi zaleconą została. Prezydent Jefferson nie pokaznie s łoności ku Anglii. Zazalenia Amerykanow podobne są do zażalenia mocars w północnych, mimo tego iednak pekoy się z Ameryką utrzymuje. — Bzege nasze osobliwie w okolicy Dover, postawiono w sianie obrony przeciw wtargnieniu nieprzyjacielskiemu. W Breście

fłotta od 24 okrętów liniowych jest gotowa do wywścia pod żagle. — Admirał Parker przybył do Londynu. — Podług najświeższych doniesień w portach hiszpańskich zdjęto ze wszystkich okrętów portu galskich embargo, co kaze się spodziewać pokoju. — Królowa Jeymc nasza dziś rok 57 zycia swego zaczyna. Król nie będzie przytomnym na gali dla słabości zdrowia. Z tem wszystkiem trudni się interesami państwa. Lekarze radzili Królowi udać się do wód do Niemiec. — Parlament d. 20 Czerwca zamknie swe posiedzenia. — P. Liwingstone bywszy kanclerz w nowym Jorku został mianowany posłem amerykańskim do Paryża, a P. Guillotin Genuencyk, sekretarzem skarbowym stanów amerykańskich. P. Liston bywszy nasz poseł w Ameryce przybył do Falmut. — Taxa od przychodzących towarów wynosi w tym roku podług rapportu kommissarza handlowego 1,394.837 f. szt. (55.793.480 zł. pol.). — Szwedzkie i duńskie okręty są ciągle chwytane. Do Portsmut między innymi przystała jedna z naszych fregat okręt szwedzki z wschodnich indy Gustaw III. z Chin do Gotemburga przeznaczony. — Lord Seymour schwycił na morzu zachodnio indyjskiem do d. 14 Lutego 119 a admirał Duckworth 15 okrętów. — Eskadra Dyxona d. 17 t. m. powróciła od brzegów hollenderskich do Jarmut.

D. 18 wnioś lord Hobart w izbie wyższej podziękowanie officerom brytańskim w Egipcie za odniesione d. 21 Marca zwycięstwo, i oświadczył przy tej okoliczności smutek swój z powodu śmierci jenerała Aberkromby, równie jak podziwianie nad odwagą wojsk brytańskich. Lord

Moira uwielbiał także z zapałem waleczność armii, i żałował, że nierostropność ostatniego ministra sprawiła stratę dzielnego jenerała i tylu odważnych ludzi. Uchwalono podziękowanie. Lord Hobart wnioś także podziękowanie admirałowi Keith, Bigerton, tudzież officerom i żołnierzom na flocie. Podobnież uchwalono. Xżę Clarence z początku oświadczył, że Sidney Smith na szczególną zasługę pochwałę, co iednak gdy on w liczbie officerów mieści się, za niepotrzebne osądził.

Z Paryża d. 20. Maia.

Z Orientu doośią, że tam portugalska fregata z Lizbony przybyła, na której znajduie się P. d'Aranjo, przeznaczony na posła przy naszym rządzie, który iak się domyślają przybywa z propozycjami pokoju. — P. Dawson nadzwyczajny poseł amerykańskich stanów odwiedzał w towarzystwie jenerała Kościuszki Tomasz Paine, i oddał mu grzeczny list od prezydenta Jefferson, w którym go zaprasza, żeby do Ameryki powrócił, offiarując mu do podróży narodowy okręt. — Szczepienie krowiey ospy wydano tu w 2 kopersztychach. — Jenerał Kniaziewicz, kommandant polskiego legionu, otrzymał żądane uwolnienie od służby, i nie przyjął ofiarowanej mu od naszego rządu pensyi 12,000 fr. Posiada on znaczne dobra w departamencie niższego Renu.

Dnia 22. Maia.

Wiadomość jakoby się jenerał Lasne z jenerałem Dufour pojedynkował i pierwszy śmiertelnie był ranny, jest zmyślona. Z rozkazu rządu wszystkie kamieane szczyby przy Malmaison i na drodze z Paryża tam prowadzącej zasypano. Ceterdziesięciu francuskich, których okręty amery-

kańskie za przelot okrętów zabrały przy-
 było na statku centralnym do Orientu. —
 Dzienniki nasze jeszcze zawsze mówią o
 zwycięstwie, które woyska nasze pod Ale-
 xandryą otrzywać miały, i że tam Fran-
 cuzi z korzyścią miny wysadzili, ale te do-
 nięsienia są bez daty, a urzędowych wcale
 nie mamy. — W tych dniach założono ka-
 miśń fundamentalny na nową salę trybu-
 natu. — Ob. Otto przysłał znowu do nasze-
 go rządu kuryera z depeszami. Rosya i
 Prusy czynią ciągłe interesowanie za Kró-
 lem Sardyńskim. — Woyska nasze nieu-
 stannie ku brzegom ciągną. Mówią teraz,
 że wyprawa ma być prosto na Tamiżę
 przeciw Londynowi wymierzona, co zaiste
 nader trudnym będzie przedsięwzięciem. —
 Paź Xięcia Würtemburskiego Seckendorf,
 podkomorzy Xięcia Meklemburskiego Net-
 tenburg, i zosasy wenecki pisarz hrabia
 Curti z wielu inonemi przybyli tu z Niemiec.
 — Wielu jenerałów od armii reńskiej, któ-
 rzy tu przybyli, przy końcu wojny dostali
 od jenerała Moreau wielkie nagrody
 w pieniądzech, przez co się pobogacili.
 Obrachowano także, że armia reńska
 przyprowadziła z Niemiec 6000 koni wię-
 cey niżeli ich na początku kampanii miała.
 — Co raz jest bardziej do prawdy podo-
 bniejsza, że przed wielkiem świętem d.
 24 Lipca, niektóre główne poprawy w
 konstytucyi pierwszy konsul przedsięwe-
 źmie; nalega on teraz o wyznaczenie mu
 na wszelki przypadek następcy w konsu-
 larstwie.

Z. Hagi d. 26. Maia.

Wyszedł wczoray z druku projekt no-
 wey konstytucyi razem z raportem. Pro-
 iekt ten składa się z 174 artykułów, i jest
 na następujące rozdziały podzielony: 1)

Głosowanie. 2) Kollegium narodowych
 elektorów. 3) Ciało prawodawcze. 4) Dy-
 rektorjat czyli rząd stanu. 5) Starb. 6)
 Administracye departmentalne. 7) Wła-
 dza sądownicza. 8) Najwyższy sąd naro-
 dowy. 9) Sady po departamentach i 10)
 Powszechnie ustawy względem religii, in-
 strukcyi publiczney, marynarki, handlu i
 t. d. — Rapport kommissyi jest na 18 kart-
 kach, gdzie między inonemi znajduje się,
 że, gdy ciało prawodawcze dekretowa-
 ło, podać projekt konstytucyi ludowi,
 zatem bilet do domu każdego czynnego
 obywatela postać trzeba, na którym po-
 zwalam lub niepozwalam ma napisać. Gdy
 te bilety zbierzą się, większość ich los kon-
 stytucyi rozwiąże. — Dyrektor van Zwun-
 den protestował się przeciw projektowi
 nowej konstytucyi. — Admirał de Winter
 udał się z okrętu swego do Amsterdamu. —
 Wczoray Augereau odprawił rewiją z tu-
 teyszem woyskiem. — Przybył tu trybun
 francuzki Gaudin. — Załoga francuzka w
 naszym mieście jest tak mocna jak nigdy
 nie bywała. — Na utrzymanie i powiększe-
 nie naszych magazynów wyznaczono
 250,000 zł. (750,000 zł. pol.)

Z. Dijon d. 15. Maia.

Konsulowie rapley wyrokiem swoim
 kazali przestać 150 koni od armii do de-
 partamentu Cote d'Or dla rozdania ich
 pomiędzy rolników. Rolnicy bojący ko-
 nie zupełnie podług swojej woli rozrzą-
 dzać niemi mogą, a w przypadku wojny
 będą obowiązani dostawić konia zdanego
 do artyleryi. W pięciu latach rolnik bę-
 dzie się mógł pozbyć obowiązku dostawie-
 nia konia w czasie wojny, płacąc 250 fran-
 ków jeżeli koń do klasy pierwszej, a 150
 jeżeli do drugiej należy.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W E R Z O J Ę D N I A 10. C Z E R W C A 1801.

Z Florencyi d. 9. Maia.

Pauli Murat żona generała kommande-
rującego przybyła tu na dzień 6 z Paryża
wraz z synem swoim Achillem, którego
karmi jeszcze. Generał Murat o kilka mil
wyjeżdżał na tey przycięcie. Zaymuje pa-
łac Korsyni gdzie ią pierwsze osoby tego
miasta witaty.

Xzję Esterhazi ambasador J. C. K. M.
przy dworze neapolitńskim iadąc z Rzy-
mu przybył do naszego miasta.

Rząd tymczasowy toskański wyro-
kiem swoim od generała Murat potwier-
dzonym przywraca znowu gwardyą miey-
ską i korpus strzelców ochotników w tey
liczbie w jakiej były przed dniem 14 Pa-
ździernika 1800. Ob. Hieronim Bonaparte
brat pierwszego konsula, który naukom
marynarki poświęca się przybył tu na d.
2 z Liworna, a dnia trzeciyszego znowu
tam powraca.

Z Antwerpii d. 13. Maia.

Listy z Amssterdamu donoszą, że
wielu kupców tego miasta odebrali świeże
wiadomości z Batawii, które zupełnie zbi-
iają pogłoskę rozgłoszoną w Londynie o
zajęciu tey kolonii od admirała Raynier.
Lubo z ukontentowaniem dowiedziano się,

że Batawia należy ciągle do rzepltey ba-
tawskiej, z drugiej jednak strony nie ma-
ło się zasnucono, że handel tey kolonii
tak niegdys kwitnący co raz bardzicy u-
pada; wiele statków, które wyprawiono
prosto do Hollandyi na wodach indy-
skich Anglicy schwytyli, obawa podobne-
goż losu więcey ich wyprawić niedozwa-
ła. Rząd hollenderski na wyspie Jawa tak
w rozsądach iak maiemaniach różni się
między sobą, co nie mało przyczynia się
do smutego stanu tey kolonii. Takie są
główniejsze okoliczności wyrażone w li-
stach pisanych od osób wiary godnych.

Z Nancy d. 19. Maia.

Gwardya narodowa naszego departa-
mentu ostatniey dekady przytrzymała ie-
szcze 15 emigrantów, z których 4 wywie-
ziono, i reszta czeka w więzieniu wyroku
względem swojego losu.

Z Petersburga d. 18. Maia.

Możemy niezawodnie oznajmić, że w
tuteyszym porcie zdjęto embargo z okrę-
tów angielskich. To samo nastąpi zapew-
ne i po innych portach rosyjskich.

Z Kolonii d. 25. Maia.

Podprefekt okręgu Kolońskiego wydał
pod d. 18 t. m. osobliwszy okólnik do pre-

zydentow swego okręgu. " Rząd, który troskliwy jest o utrzymanie i utwierdzenie chwały Najwyższego, życzy sobie dokładnie wiedzieć liczbę duchownych wszelkiej religii, naturę dóbr, i wielkość dochodów, które przed urządzeniem republikańskiem posiadali, iako i tych, które posiadają teraz. Rapporta dokładnie i wiernie mają być zrobione. Od ich sumienney dokładności zależy po części dopełnienie życzeń ludu, i widokow rządu, który chwale Najwyższego i obrzedom mocną bytność, i okazałość nadać pragnie. „ — Lubo pokóy na lądzie zawarty, Francya iednak woysk nierozpuszcza owszem ie kompletuje, i w wszelkie potrze-

by opatrnie, tak aby na pierwszy rozkaz były w gotowości do marszu. Względem officyerów sztabu zachodzą iednak wielkie odmiany. Z kaźdey dywizyi oddalają 6 jenerałow, niektórych z pensją, niektórych bez pensji. Podobna reforma nastąpi względem officyerow wszelkiego stopnia, a szczególniey po kommissaryatach wojennych.

C E N A Z B O Ź

Na targu w Krakowie d. 9. Czerwca 1801

Korzec Pszenicy	zi. pol.	28 do 30.
— Żyta	—	22 — 24.
— Jęczmienia	—	20 — 23.
— Owsa	—	1 ½ — 11 ½
— Grochu	—	28 — 30.
— Kaszy jaglaney	—	37 — 43.

D O N I E S I E N I A.

Podaje się do wiadomości, iż temi czasy, między Korzkwią a Oycowem w cyrkule Krakowskim znalezione jest, obwinienie na drodze, kilkanaście Bankoceltow w sobie zawierające. Więc właściciel dowiodszy rzetelną własność, do odebrania ma się udać do zwierzchności Ekonomskiej w Korzkwi.

Miasto Chmielnik z czterema wsiami do niego należącemi w cyrkule Kieleckim leżące jest na ten S. Jan do sprzedania, lub na zamianę dobr w kraju Pruskim, chcący ie nabydź ma się udać do J. Pana Rykaczewskiego mieszkającego w Chmielniku.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznajmują tym Edyktem Xiążętom Hieronimowi i Januzysławowi Sangoszkom: że u sądow tych Ces. Kr. kamery prokuratora imieniem najwyższego skarbu, o summy 172,700 zł pol. zapłacone, żałobę na nich podała i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga doproszała się.

Gdy zaś sady te, nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże adwokata tutejszego obojga prawa doktora Józefa Niemetza z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby w przeciągu 90 dni sami stanęli, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tezo sądom tutejszym wymienili i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swey obrony za najszkodliwsze osądzą; gdyż w orzecznym razie wszelką niedozgodność z zaniehdania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przyosać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.

Jan Morak

Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey.
W Krakowie dnia 8 K. enis 1801.

Elsner.

Wzwanie edyktalne. Cesarsko-Królewskie Gubernium Galicyi Zachodniej wzywa niniejszym poddanego Matiasza Karczewskiego, który wyszedł z żoną za granicę z państwa Goździkowa cyrkułu końskiego: ażeby w przeciągu czterech miesięcy od ogłoszenia tego edyktu nie mylnie oboje powrocili, lub spodziewali się postąpienia z sobą podług surowości prawem postanowioney.

W Krakowie d. 22. Kwietnia 1801.

Jan Nep. hrabia de Trautmannsdorf.

(L. S.)

Franciszek de Kofflern.

Magistrat miasta C. K. Stołecznego Krakowa, wszystkim do publiczney podaie wiadomości, iż rzeczy ruchome Szymona Kuchcińskiego prawem przekonanego, na zadosyć uczynienie summy zł. 1000 JP. Franciszkowi Treytlerowi przysądzoney, urzędownie oszacowane, jako to w złocie, srebrze, mosiądzu, cynie, bielaniu, sukniach, obrazach, oa ządanie tegoż wspomnianego JP. Treytlera kupca, i obywatela Krakowskiego, jako prawem przekonywałęcę. Doia 22 miesiąca Czerwca r. b. o godzinie 10 z rana poczynając, i następych dni aż do ukończenia w kamienicy pod Nrem. 640 na ulicy Mikołayskiej przez publiczną licytacją, więcey dającemu za gotowe pieniądze sprzedawane będą.

Wszyscy zatem zyczący sobie co z wspomnianych wzyż ruchomości nabydź, mają się na miejscu i czasie wyzey wyrażonym znydować.

Dan w Krakowie d. 19 Maja 1801 roku,

W słabości J. W. Prezesa.

M. Wohlmann.

W. Bartsch.

Peregryn Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Sto. Miasta Krakowa.

Kawski, sekretarz.

Doia 16 Czerwca 1801 w C. K. Radłowskiej prefektualney Kancellaryi użytek Wywar, ktore w g rielney Radłowskiej od gorzki odchodzą, na 3 po sobie następujące lata to jest od 15 Septembra 1801 aż do końca palenia w Maju, lub do 15go Czerwca 1804 jako aura pozwolić może w arędę puszczo będzie

Arendator procz użytku wywar na wyznaczoną arędę dostanie stajnie czyli karmnik i słomy tyle ile państwu zbywać będzie, za co iednak nawoz dla gruntowy zwierzchości zostac się powinien.

Zyczący sobie zapraszają się na powyż wyznaczony dzień i godzinę 10 do Radłowskiej prefektualney kancellaryi, z tym iednak dokładem, aby każdy licytant przyzwoite vadium 20 rvńskich ieszcze przed licytacją do rąk licytuujących Kommissarzy złożył, i naywięcey dający by akceptującą kaucją w sto tys. zaraz przy obięciu arędy złożył, w przeciwnym razie do a edy przypuszczonym by nie był.

Iosze obowiązki mogą bydź każdego czasu w kancellaryi tamteyszey obwieszczony. W Niepołomicach d. 20 Maja 1801.

Talski.

Magistrat Miasta C. K. Stotecznego Krakowa nieisystemi publiczność uwiadomia, iż kamienica w Krakowie na ulicy Floryanskiej pod Nrem 517 stojąca, żadnem długami nieobciążana, i do zł. 3332 xr. 40 oszacowana, na iostancją Pana Józefa Lebruna tako Wiel. Pawła, i Ludwika Wielowieyskich, tżyż kamienicy dziedzicow, ustanowionęgo pełnomocnika, na dniu 18 Czerwca r. b. tu na Ratuszu o godzinie 10 ranney, za gotowe pieniądze więcey dającemu sprzedana będzie.

Wszyscy zatem ochotę tę kamienicę kupić mający, na wyznaczonym dniu, miejscu, i godzinie znydować się mają. Dan w Krakowie dnia 28 Maja 1801.

M. Wohlmann.

W. Bartsch.

W. Lichocki.

Z Rady Magistratu C. K. Stoł. Miasta Krakowa.

Kozłowski.

Cesarsko Krolewskie Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej tym Edyktem publicznym wiadomo czynią wszystkim, którym o tem wiedzieć należy: że dobra Gołyszyn Pan. Kajetana Męcińskiego własne w cyrkule Olkuskim letace, w zadostę uczynieniu Summ 660 zł. pol. 2400 zł. pol. 2400 zł. pol. i 2400 zł. pol. przez sukcesorów s. p. Piotra Wierzbowskiego prawnie przewidzianych, przez licytacyę publiczną sprzedane będą.

Ktokolwiek zatem dobra te kupić sobie życzy, ma się dnia 29 Lipca r. b. o godzinie 9 zrana w Cēs. Krol. sądach tutejszych odbywac, gdzie wolac kazdemu zostawic się przyzrczenie sobie warunkow sprzadzcy i in. entarzew dobr w sądo- wcy registraturze przed odprawic się majzą licytacy.

Wszyscy oraz wierzytiele bezpieczenstwo na dobrach tych majcy Edyktem niniejszym wzywają się, ażeby, nieoczekując osobnego wezwania dopilnowali się w prawach swoich. W Krakowie d. 28 Kwietnia 1801.

Jozef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniej.
B. Münch, sekretarz.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Gsis: Casimiro Branowski, ju que matri tutrici Theresiæ de Łaskiewicze Branowska. Medio præsentis Edicti hisce instauratur quod nimirum G. n. r. Joannæ Karczewicz ad Forum hocce adversus eos in causa puncto solutionis summe 1400 duc. c. s. c. Libellum porrexerit, Judiciumque opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis terris absentiam ipsas hic loci degentem advocatum Reinberger ipsorum periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cumquo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro Cæs. Reg. hereditaris terris judiciarii codicis agitabitur, atque etiam terminabitur ideo ipsi eum in finem admonentur ut intra 90 dies Exceptionem exponant, vel curatori dato, si quæ forte haberent juris sui adminicula tempestive transmittant, vel denique alium quempiam Mandatarium constituent Foroque huic denominatione & pro ordine præscripto ea juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficaciam esse judicaverint utpote quod secus adversas fors conctationis suæ sequelas, sibi met ipsi imputandas habebunt. Ita enim sancunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges

Wittorff.

Wydzga.

Branowski.

Ex Consilio Ce. Ræ. Fori Nobilium Lublinensis Galiciæ
Occidentalis. Datum Lublini die 7 Aprilis 1801.
Sahaneck.

Kamienica Czerwiakowskiego na Floryańskiej ulicy pod Nrem. 550 z swej obszerności, wygodny, i porządku dobrze znaloma; mająca:

Na dole: z iedney strony dwa sklepy i dwa pokoje ieden z drugiego. Z drugiej strony dwa sklepy, kuchnią i sklep, i t. d. Przytem stajnią na 6 koni, wozownią, skład na siano. Na tyle magazyn wielki i izbę mieszkalną z sionką. Piwnic na przodzie wielkich 6 na tyle zaś 3.

Na pierwszym piętrze: ma sale wielką, pokoiow 14 ieden z drugiego w amfladę, a dwa osobnionne wszystkich 16 i kuchnia.

Na drugim piętrze, ma wygodnych podobnież pokoiow 14, dwa osobnionne, wszystkich 16 i kuchnie 2 wszystkie nowe, wygodne, i dobrze sprzadzony.

Która to kamienica każdego czasu jest do sprzadzania, czyli za gotowinę lub na przemianę za dobra ziemskie bez obawy podpadania iakowym inwolucyom, wlokóm, trudnościom z obojey strony i iako najwięccy pragnący tylko spokojności wła-

szney, właściciel gotów jest ułożyć się ile bydź może najtawiey i najprzyzwoicicy. Zyczący sobie ma się udać do właściciela w teyże kamienicy.

Per Cæs. Reg. Forum Nobilium Lublinense Gallicæ Occidentalis medio præsentis Edicti notum redditur sine licitationum ad iustantiam Francisci Rejiaberger advocati respective Mandatarii Commissionis Centralis Varsaviensis pro Re mafsæ Protho Potocianæ in satisfactionem summæ 1385 duc. 1 sp. 4 gr. Honorum Turzystwo, Lipiny & Hordziatka cum Attinentiis in Circu: Radziqensi Sitorum olim Francisci Brzozowski proprietorum juxta expeditum eatenus detaxationis actum per quemvis emendi cupidum prævie in registratura inspiciendum ad pretium 42713 sch: judicialiter aestimatorum cum tertius licitationis terminus pro 10 Martii a. c. præfixus frustratus fuerit; novum licitationis terminum in diem 1mam Julii a. c. hõsm 10 matutinam præstitutum haberi, ubi quætionis Bona etiam infra præsum detaxationis attamen cum reflectione § 433 Cod. Jud. non nisi erga paratam pecuniam ita, ut vel tertia Pars constituti per publicam licitationem pretii Statim in ipso mox dicto termino licitationis deponatur, vel Sufficiens de integro intra 14 dies ad depositum judiciale C. Reg. hujus Fori Nobilium comportando liciti quarto ante licitationem securitas demonstretur, plus offerenti disvendentur, tum plus offerens onera bonis his iabærentia pro rata oblata pretii in se recipere tenebitur. Si Creditores ante stipulatam nefors enuntiationem crediti solutionem ejusdem accipere detrectarent liberum tamen relinquendo se cum Creditoribus & Proprietario quoad summas equidem in his Bonis hypothecatas conformiter Cod. Jud. cointelligere quare etiam hoc modo omors & singuli in præfatis bonis hypothecarii Creditores pro eodem termino quin specilem ad citationem præstolentur, hisce aditantur, quo secus si, qui se in præfixo termino non insinuaverint, nec contra emptorem honorum, nec ad ipsa bona ius amplius se habere, sed suam satisfactionem ex pretio venditionis, aut alia debitoris substantia quærere debere scient.

Wittorff.
Brożowski.
Purtscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ
Occidentalis, Datum Lublin die 14 April, 1801.
Sachanek.

Uwiadomienie względem kapieli i wód kwaskowych w Bardiowie.

Niżey wyrażony ma honor ninieyszemi prześwietns Państwo i szacowne publikum swiadomić, iż obiqwszy na sześć lat w naim kapieli i źródła wód mineralno kwaskowych od przew. magistratu Kr. wolnego miasta Bardiowa w gornych Wegrach, w terażniyszym drugim roku swey possepsyi, tomże dla wygodnieyszego umieszczenia licznego ziadu przezaczných gości przez rozprzeźtrzenienie dawnych i wystawienie nowych budynków przynależyte poczyniono urzãdzenia, i onieczym nie przepomniano, coby do uygody szacowných gości służyć i czas bawienia się w tym nadzr zdrowemi źródłami i kapiela tak wstawionym miejscu iak nayprzyjemnieyszym uczynić mogło. A że procz tego powszechnie wiadomo, iż wody kwaskowo mineralne Bardiowskie z przyczyny swey ożywiający i zasilający mocy, w wielorakich częstokroć nayuporczywszych defektach, bądź przez kapieli, bądź przez zażywanie onychże za zwy czayny napoy przedziwne skutki sprawiają, oczym w krotce dokładne opisanie położenia miejsca, oraz części mineralnych, które tamteysze wody z sobą niosą i ich d ielności, arukiem na publiczny widok wydane będzie; zaczym niżey wyrażony tutaj, iedynie tylko ieszcze to dodac musi, iż co do obituzenia przezaczných gości iedzeniem, tiunkami i innemi wszelkiego rodzaju ochłodzeniami za stoszną cenę, z wszelką starannością iak naylepsze poczyniono przygotowania, nie oszczędzając nakładow, żeby każdy z szacowných gości wszelką wygodę i iak nayprzyzwoitsze pomieszkanie w rzeczonych kapielach zastął. Nakoniec także dla pomieszczenia służyących dworskich, koni, i poiazdów przynależyte obmyslono wygody. W Lwowie dni 11 Maia 1801.

Jan Hecht.

Per Magistratum C. R. Urbis Metr. Cracoviæ omnibus, & singulis, quorum interest, medio præsentis Edicti insinuat; Quod cum sine pertractationis substantiæ morte Nicolai Brydtko derelictæ abhinc sub hodierno terminus pro die 19 Junii a. c. hora 3ta a meridie præfixus sit. Proinde omnes, qui ad substantiam morte mox dicti Nicolai Brydtko derelicta ius aliquid sive via successione, sive via crediti se habere credant, ad hic iudicii in dicto preut supra termino comparandum citantur, secus enim cum comparentibus pertractatio assumetur, perageturque, disparentes vero plus non audientur. Datum Cracoviæ die 19 Maii 1801.

J. Gellinek.

M. Wohlman.

T. Krzyżanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Urbis Metropolis Cracoviæ.

Kawski.

Magistrat Miasta Kazimierza tym obwieszczeniem Edyktalnym publiczności donosi, iż licytacya sukien polskich, pasow, czapek, tabakierok, zegarkow, bielizny rozney, pościeli, stolarszczyzny, książek, obrazów i lanczastów oraz roznych mebliów pokoiowych po JP. niegdy Wincentym Pączkowskim pozostatych w Ratuszu miasta tego Kazimierza doia 15 miesiāca Czerwea roku bieżącego ogodzinie 9 ranney, a zaś domu murowanego z ogrodem tu w mieście Kazimierzu na wolowicy pos Nrem 151 kon-skrypcyonalnym stojącego w summie zł. 1201 gro. 15 pol oszacowanego dnia 22 i 30 miesiāca Czerwea i 830 miesiāca Lipca r. b. o godzynie 9 ranney także w Ratuszu miasta tego odprawiać się będzie, życzący nabycia sobie w miejscu i czasie oznaczonym stawić się winni, a zaś o kondycyach sprzedarzy domu w kancelaryi magistratu ranej miasta tego dowiedzą się. Dan na sefsyi magistratu miasta Kazimierza dnia 21 Maia 1801 roku

Jan Dobrzański Prezes.

Szymon Rutkiewicz.

M. Maczeński.

Z Rady Magistratu miasta Kazimierza

Adam Ekielski syndyk.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis DD. Alexandro Principi Sapiecha, Theophilæ Principi Sapieżyn, Francisco Principi Sapiecha Annæ Potocka, Carolinæ Soltkowa, Empire Jelska, & Mariannæ Puzyma. Annæ Principis Jabłonowska Successoribus, Medio præsentis Edicti huice insinuat, quod nimirum Joannes Fisz per officio cum suum defensorem advocatum Zaranski, ad Forum hocce adversus eos in causa puncto executionis decernendæ in summa 145 duc. in aurea moneta c. s. c. subpræs 14 Aprilis 1801, Libellum porrexerit, Judicii que opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsis hic loci degentem advocatum Fiedorowicz ipsorum periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit. cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris iudicariii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsi eum in finem admonentur, ut die 3° Junii a. c. hora 10 mane aut ipsi compareant vel Curatori dato, si quæ forte haberent juris sui adminicula tempestive transmitant, vel denique alium quempiam Mandatarium constituent, Foro que huic denominent & pro ordine præscripto ea juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficacit esse judicaverint, ut pote quod secus adversus fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsis imputandas habebunt. Ita eqim santiunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Witt rff

Brozowski.

Friedenthal.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublin. in Regno Galiciæ Occid. Datum Lublini d. 28 Aprilis 1801.

Sahaneck.

Per C. R. Forum Nobil. Lublinensæ Galliciaë Occident. Adalberto Emanueli, & Alexandro olim Mauricii Kurowicki filijs medio præsentis Edicti, petente Curatore avvocato Zerański, iterato insinuatur, Regiam Borussiaë Meridionalis Regentiam in Białystok, medio suæ notæ ddo. 28 Februarii & recepto 29 Martii 1800 editæ notificando, casum mortis curandi, mentecapii Francisci Curowi, sine terminandæ ibidem pertractationis, relictaë post defunctum hæreditatis, in jurisdictione Reg. Borussiaë Siewiatycensi pendens R. hocce Forum Nobil. requisivissæ, & concurrentes ad hanc hæreditatem, præter Pæteros defuncti fratres, sororesq; defuncti jam fratris Mauricii Kurowicki proles, Fridericus, atq; Vladislaus Kurowickie, tum additus a Judicio Siewiatycensi absentibus, olim Mauricii Kurowicki prolibus curator Joannes Smorzewski, se jam coram jurisdictione Reg. Borussiaë Siewiatycensi insinuaverint, complanationem inter se in eundem proposuerint, ipsis absentibus, olim Mauricii Kurowicki prolibus, etiam a Reg. hocce Foro curator constiatur, cum invitatione, ut vel ipsemet ibidem, ad ineundam complanationem compareat, vel in Joannem Smorzewski, vel quendam tertium plenipotentiariam edat, cumq; in sequellam hujus requisitionis ipsis curator in persona hujatis advocati Zerański constitutus sit, eo addito, ut in foro substantiam, post Franciscum Kurowicki pertractante officio suo fungatur, hinc ipsi petente eodem curatore, iterato citantur ut in ordine acquirendæ mentionatæ hæreditatis, ea quæ congrua credunt, remedia aggrediantur, & constituto curatori, aut eligendo sibi mandatario informationem & adminicula suppedient.

Wittorff.

Purtscher.

Friedenthal.

Ex Consilio C. R. Fori Nobil. Lubl. Galliciaë Occident.

Datum Lublini Die 30 Martii. 1801.

Sahaneck.

A Ces. Regio Foro Nobilium Lublinensi Galliciaë Occidentalis omnibus & singulis, quorum interest, aut quoquo modo interesse potest, medio præsentis publici Edicti notum redditur: sine disvendendorum medio publicæ licitationis ad instantiam Hvacynthi Grabianka bonorum creditium Kolbiel Caroli L. B. a Glave propriorum eum attentius in circulo Siedlceusi sitorum, juxta expeditum eatenus actum detaxationis, per quemvis emendi cupidum in gremiali registratura inspicendum, ad pretium 255,908 f. p. 28 gro. 16 d., præter nonnulla onera, judicialiter æstimatorum, eum in primo pro 27 Martii a. c. præfixo licitationis termino nemo emendi cupidus comparuerit, novum subastationis terminum & quidem in 23 Junii a. c. horam 10 matutinam his Fori præfigi, ubi quæstionis bona Kolbiel eum attentius erga deponendam mox nomine vadii quartam partem pretii Fisci, plus offerenti dimittentur, & plus offerens bonis his inhærentia onera pro rata pretii oblata in se recipere tenebitur, si quidem creditores ante stipulatam renuntiationem crediti solutionem accipere detrectent, hærum tamen cuique relinquendo, sese cum aliis creditoribus & Hærede quoad summas equidam hypothecatas in his bonis conformiter cod. jud. §. 436 contelligere. Quare hoc modo etiam omnes & singuli in præfatis bonis Kolbiel eum attentius hypothecarii creditores pro hoc termino 23 Junii a. c. quin specialem adcitationem præstoleantur hisce aditantur, quo secus ii, qui se in præfixo termino non stiterint & insinuaverint, nec contra, seu ad ipsa bona quæ aliquod amplius se habere, sed suam satisfactionem ex pretio venditionis, aut alia debitoris sui substantia quærere debere sciant.

Datum Lublini die 8 Aprilii 1801.

Wittorff.

Brożowski.

Purtscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublin. Galliciaë Occid.

Sahaneck.

Per Cas. Reg. Forum Nobil. Lublinensæ Galliciaë Occidentalis omnibus & singulis quorum inter se medio præsentis Edicti notum redditur sine disvendendorum via licitationis ad instantiam centralis commissionis in satisfactionem summæ 1129. 4 f. p. 29½ gr.

a. s. c. malsæ bancali Cabritovianæ debitæ bonorum Christi & Jaktory in Circulo Siedlensi sitorum Dni Francisci Młocki hæreditariorum juxta expeditum eatenus actum detaxationis per quemvis emendi cupidum prævie una cum reliquis conditionibus in gremiali registratura inspiciendum ad pretium 70,000 fp. judicialiter detaxatorum obfrustratum quietum licitationis terminum, novum terminum pro die 23 Junii a. c. hora 10 matutina præfigi eo addito quod præfata bona in hocce termino nisi quis ultra Detaxationis pretium obtulerit etiam infra pretium detaxationis vendentur, attamen cum reflectione § 433 cod. jud. Qua propter omnes emendi cupidi inviantur, ut dicta die & hora in C. R. hocce Foro Nobilium compareant. De reliquo omnes & singuli in mentionatis bonis hypothecarii creditores pro eodem termino 23 Junii a. c. quin specialem additionem præstolentur, hisce additantur quo secus ii, qui se in præfixo eatenus termino non assisterent, & non insinnaverint nec contra emptorem bonorum aut susceptorem ejus modi nec contra seü ad ipsum bonum jura aliquod amplius se habere, sed suam satisfactionem ex pretio venditionis, aut alia debitoris sui substantia quærere debere sciant.

Wittorff.

Purtscher.

Friedenthal.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno
Galiciæ Occiden. Datum Lublini d. 14 Aprilis 1801.

Suchanek.

Per Magistratum Reg. Civitatis Lublinensis, medio præsentis Edicti notum redditur, ad instantiam Francisci Domaszewski creditoris jurevencentis Lapideam Jeannis & Elisabethæ Szponarskich conjugum in præfixo sub die 16 Aprilis a. c. licitationis termino ex defectu licitationum disvenditam nonfuisse, & proin pro ea disvendenda tertiam licitationem pro die 30 Junii a. c. mane hora 9 in loco hujus magistratus coactam haberi, ubi quæstionis lapidea ad fl. Rh. 1324 judicialiter æstimata juxta conditiones in præcedentibus Edictalibus publicatas plus offerenti disvendetur, omnes proin ii, qui præfata lapideam emere cupiunt, hisce inviantur, qua tenus in hocce præfixo die & hora horsum compareant, & actum detaxationis in gremiali registratura inspiciant. Datum Lublini die 25 Aprilis 1801.

Engbricht.

Schweitzer.

Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.

Ces. Krol. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymują tym Edyktem Państwu Janowi i Ludowice z Romerow Siemińskim małżonkom, niemaley Janowi i Schólastyce z Romerow Krakowskim takóž małżonkom: że Pan Piotr Nowosielski u Sądów tych, o przecięcie sprawy względem 3000 zł. pol i prowizyi z dobr wsi Jedlanka pretendowanych wniesioney, załobę na nich podał i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosit.

Gdy zaś Sady te, nie mając wiadomości gdzie oni zostali, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onynze małżonkom przyporwanym adwokata tutejszego Lewickiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwidyłym to jest, dnia 1 Lipca 1801 roku o godzinie 9 zrana sami stanęli albo jeżeli takie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czesnie przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymianili, i podług przepisu tych brzdękow prawa usz wali, które do swey obrony za najszyteczniejsze osądzą, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbanta wyniknąc mogącą samy sobie, podług opieku C. K. praw, przypisać winni byli.

Josef de Nikercowicz.

Z Rady C. K. Sadow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 27 Marca 1801 roku.

Mönch Sehr.